Як стріла до видноколу, час у даль летить,
Сипле осінь вже додолу барви верховіть.
І сьогодні, як колись, ти дав мені кленове листя,
У руках приніс, як пломінь, про далеку осінь спомин, спомин...

Приспів:
Не згаси вогонь
Холодом долонь!
Спалах листя у волосся
Я вплету, щоб все збулося.
Не згаси вогонь
Холодом долонь!

Як осінні акварелі вибілить зима,
Долетить віолончелі музика сумна.
Хай лютують сніговії, та завжди мене зігріє
Той жаркий кленовий пломінь,
Що ти дав мені на спомин.

Приспів.
А зима співа недовго — в мареві доріг,
І від листя золотого запалає сніг.
Запалає сніг — і весна, як любов моя, воскресне
Принесе травнева повінь лист кленовий — давній спомин.
Приспів.